

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De filio reguli ca. lix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Euangelica

Frustra queris nomē: qz plures sum², roga
bat eū ut mitteret eos in greges porcoꝝ qui
intra pascibꝫ. Et intrātes porcos p̄cipitaz
uēt eos i mare Indigene aut̄ rogauerūt eū
ut traxerat a finibꝫ eoz. Lūqz ascēderet nauim
sanctū licet rogarer noluit secū ducere. Et re
dixi capbaraui: quā mattheꝝ vocat ciuitateꝝ
sua nō origine: s̄ gēte, qz q̄libet ciuitas galiléoꝝ,
lēpōr dlc̄i ciuitas galileooꝝ.

De paralytico demissio per tectū
Caplm. LVII.

Z sanauit para

e lyticū an se demissū p̄ regulas, p̄
mo remittēt petā el² q̄ fuerāt can
sa morbi, qz qd̄ ob cām fit: cessāt cā cessare
debet effec². Et ppe scribas et phariseos q̄
putabāt eum blasphemasse dixit paralytico
risurget et tolleret lectū suū: et surrexit et
tulit et abiit. Quia ergo ɔstat q̄ p̄ petis qnq̄
egrotat hō, medic² vīstās egrū p̄mo d̄z euz
monere ad pñiaz et p̄fessionē: ne petō manē
te rōs ferro in vulnere fructra sit malagma
aponere.

Deputeo samaritane,

Caplm. LVIII.

Wm aut̄ ascen

c disset i indeā z itez rediz i galí
leā optebat eū trāsire p̄ samariā
Id ē p̄ regionē cui² caput fuerat samaria Cui
tae ḡ nomē antiquū amiserat: et dicebat se
balte, sed regio nomē
illud retinuerat. Ve Sichem mō d̄r nea
mēs aut̄ iuxta sichez pol̄ q̄rto milianio a
q̄ corrupte sibar d̄i sebastē distās. In ea
ceba, et erat puteus iuxta fonte fecit iero
in pedio qd̄ emīta bōam vitulos quoſ
cob a rege emor, qd̄ posuit in berbel et in
et dedit filio suo Jo dan: qd̄ est vno milia
seph. Et satigatus ex ritore ledit sup̄ pute
um iacob, q̄ actenus sic vocatus fuerat ex e
uentu q̄ sedē: p̄ agnoiatus ē pute² samarita
ne. Sūt q̄ dicit locū illū esse ymbilicū terre
nre habitabilis, qz singl̄is anis qdā die esta
tis meridiana hora sol descendit in aquā pu
tei nūc faciens ymbrā, qd̄ p̄hi ap̄d stenem
sier tradiderūt. Ideo em̄ dictum putant in
deuteronomio. Constituit eū sup̄ excelsaz ter
ram. Tuerunt aut̄ discipuli in urbē ut cibos
tineret; veniqz mulier haurire aquā, q̄ dño

petent̄ potum q̄si nosās eū: dixi iudeos nō
cont̄i samaritanis, ognoscēs ex simbris pal
lij dñm iudeū esse. Translati decē tribubꝫ:
ret assyrioz misit psas et assyrios ad incoleſ
dam sibi terrā Qui ob in etū ferarū libros
moysi receperat et legitima terre: nec tñ cessā
bant ad idolatria. Qui primo cuthel vocati
sunt a flūto persarū, tunc aut̄ samaritani di
cebantur quasi mediū inter iudeos et gentes
Qnqz tñ iudei vocauerūt eos iacobitas. id ē
supplantatores, qz terrā fratꝫ suoz q̄ eos co
tingebat eis supplantauerant. Hor̄ cibis et
valculis nō vteban̄ iudei. Lūqz colloquen
do cū ielu: accepisset ab eo q̄ qnq̄ viros ha
buerat: z sexti erat p̄cubina: ait. Videō qz p̄
pheta es tu, z statim q̄sluit determinatiōem
q̄slionis: q̄ inter ipos z iudeos verfabꝫ. Dz
cebant em̄ iudei p̄riū locū adorandi esse hie
rusaleē z templū. Samaritani vō montē gas
zarim in q̄ antiqui p̄ics adorauerūt. Iesus
aut̄ dicit ips̄ venisse in quo nec in hierusalem
nec in monte illo adoraret hoies, q.d. Non
p̄fero locū loco in adorādo. Ubis em̄ ador
etur deus tñ in spū et veritate. i.e. ex dilectio
ne q̄ est a spū, z p̄ his q̄ vere sunt. i.e. pro eter
nis. Cui mulier. Scio q̄ messias venit, id est
in primo est vtyeniat. Forte z samaritani s̄
gna aduentus dñi norauerat. Messias he
braice, ch̄is grece, vncius latine punice q̄qz
messe: dicit vngē. Lingua em̄ punica z syra
affines sunt hebrei. Dicit ei iesus. Ego sum
q̄ loquor tecum. Reliquis mulier hydriaz et
abiit in ciuitatē monēs clues egredi ad vidē
dū hominē q̄ dicerat ei quecūq; fecerat: et di
cebat. Nunq̄ hic est christus. Timuit asse
rere qd̄ audierat z credebat ne viri indignas
ren̄ a muliere doceri. Cui bō vero egredien
tibus vocavit discipulos iesus: z ait. Sege
tes paratas ad messem. i.e. paratos ad creden
dum: cū tñ adhuc sup̄pellent q̄stuoꝫ mēles ad
messem. Un̄ ppndit byemis tpe hoc factū
Iesus at ad petitioꝫ eoz itrauit vrbē z mā
sit ibi aliq̄ dies et multi crediderunt in eū

De filio reguli. Lg. LIX.

Enit aut̄ iterū

v i Cana gallilee a iuda i quā ascē
derat. Et erat ibi qdā regul², id
est de potentioribꝫ terre sub rege: cui² filius
infirmitabꝫ nō in Cana sed in capbaraui
Et rogabat dñm ut descenderet et curaret

Historia

filium suū. Qui redargue⁹ est a dñō. qz non credebat eū posse sanare nisi corpali pñtia et tacu. Et ideo dū instaret ille: ait ei, Vade filius tuus vñuit, et sic absens pbo sanauit eū. Descēdē: qz pater cū cognovisset filii sanatū in hora verbū dñci: credidit ipse z dom⁹ ei tota. Creditur iste fuisse iudeus: qz dixit ei dñs. H̄si signa et pdigia videritis nō credatis. Iudei em̄ signa querūt.

De cōuiuio leui. Capl. LXX.

L fecit ei leui cō

e uiū in domo sua. Et discumbe bat cū eo publicani qz fluerat socij leui, quē cū argueret pharisei qz cū talib⁹ edebat ait. Nō veni vocare iustos sed peccatores ad pñiam. Excusauitqz discipulos de eo qz nō ieiunabāt. Tū qz rudes erat nec diffici lla sustineret, cum qz corporaliter cū eis erat qz cū auferet ab eis plurimum ieiunaret. Ex h̄ qz daz dicit qz ablato chio i ascensione: ieiuna uerūt discipuli vñqz ad missiōnē spūscitū. Et ob h̄ ieiunant ab ascensione vñqz in pētecostē. Hec etiā tūc celebrans nuptias qzī lā inchoantes tres hebdomadas an festū sc̄i ioann̄i. Sz non est autentici, nec in actib⁹ apolo rū legit tunc de ieiunio eoꝝ, sed de orōne m̄. Querentib⁹ aut̄ phariseis signū de celo ne gauit eis tāqz indignis, qz detiores erant niniustis z regina austri qz nec legē dei nec p̄phetas habuerāt. Et nota qz in antiquiorib⁹ codicib⁹ innuit legī.

De filia archisynagogi et emorrossa.
Capl. LXI.

L ecce princeps

e synagoge iati⁹ adorauit eū dices.

Filia mea
mō defuncta ē. mor
ti prima vi marc⁹ et
lucas dicit. Veni po
ne manum sup eaz et
vñuet. Et dñz iret: mu
ller emorrossa ab an
nis. xij. retro veniens
tetigit simbrilā vesti
menti ei⁹ et sanata est.
Ambrosius in sermo
ne de saluatorē dicit
hanc fuisse martham.
Enumerans enim be

In ecclesiastica h̄s
toria legī qz qdam
fecit statuā ereā i ho
nore saluatoris, + z p⁹
statuā marthyb⁹ sa
nata ē. z qdā herba
nascebat ibi: qz qñqz
cresebat ita qz tāge
bat simbrilā vestimē
ti, z erat rāte fortitu
dinis qz qñqz sume
ret ex ea ab omni lan
guore sanabāt.

neficia ch̄i circa gen⁹ humanū: post alqz p̄
missa subdit. Dū languidū sanguinis flu
siccari martha, dū demones expellit de mo
ria, dū corp⁹ rediuīū spūs calore p̄stringi
lazaro. Venies aut̄ i domū iatris induit om̄i
secū petri iacobū z ioanne fratrem eius qui
quali secretarij eius erant, z patrē z matrem
puelle. Et eic̄tis irridēntib⁹ cum, qz dicebat
puella dormit, tenebris manū puelle ait, La
bita cumi, qd̄ sonat

puella tib⁹ dico sur. Quidā dicit hoc his
tamen tibi dico cū ee in medio biem
nō est de interpretatio salem sub regia salo
ne in illi dari mā monis,
ducare. Hoc em̄ ēve
rū experimentū vere resurrectiōis. Magiē
mortuos suscitāt qbusdā characterib⁹ alliga
t̄. Sb vtraqz ascella z loq̄ eos z icedere facit
sed comedere nequaqz possunt.

Deduoib⁹ ecclis z de surdo z muto,

Capl. LXII.

L trāseunte

e ti sunt cū duo ceci clamates, Fil
david miserere nostri. Cūgrem
set domū, i. ad domū suā nazareth: tetigis
culos eoz z apti sunt. Cūqz dicenset eis, U
dete neqz sciat, tñ diffamauerāt eū i tora
ra illa. Egressis illis obtulerūt ei mutu de
moniū bñtem, z electo demone locū ēmu
tus. In greco tñ meli⁹ sonat surdū qz mutu
De beelzebub Capl. LXIII.

L inqz laudaret

c eū turba: pharisei dicebāt In be
elzebub pñcipe demoniorū electi
demōes. A belo p̄mo noīc idoli: variegates
fm̄ idiomata lingue sue cognoscabant idola
sua. Babylonī⁹ dicit bel, moabita beel, pale
stini baal. Qñqz aliqd supaddebat, vt beel
phegoria, de tentiginis, qz est priapus. Qñqz
baalim qz ē de sidoniorū, et sonat vir mensa
robur meū z caput. Beelzebub tñ nullido
li nomē erat, sz in deūlūrīs rīcīnū sibi ido
lum acharonitaz sic vocabat. Et sonat vñ
muscaz: ob sorores immolatiū sanguis que
sequuntur musce. Nec est final' līra d, vel l, vel
v, sed b. Quibus ait iesus. Filiū aut̄ restitut⁹
ēcclūt, q, d, si in filiis vñis hāc expulsione dō
datis: cur nō i me idē facit. Erāt ei dū iudeis
exorciste qz p̄ exorcismos salomōis demōis

